

Fakirlik

– Sami Biber · 06 Ekim 2016

Fakirliđi sorma ateşten oktu
Yıllar yılı beni üzdü fakirlik.
Koç gibi adamdım, benzerim yoktu.
İnce eleklerden süzdü fakirlik.

Nasıl bela ettim ben bu mereti.
Bilmem nerden geldi nasıl türedi?
Daldım bankalara, aldım kredi.
Kasap oldu derim yüzdü fakirlik.

Kestim gırtlalımdan, kestim dişimden.
İsyanın büyüğü geldi eşimden.
“Defol ulan” dedim koştı peşimden
Hep benim hanemde gezdi fakirlik.

Kara bahtım ak diyara göçmedi.
Şans denilen nesne kapım açmadı.
Talih kuşu kot kafama sıçmadı
Üzerimi resmen çizdi fakirlik.

Eksilerim hiç dönmedi artıya.
Utancımdan çıkamadım tartıya:
Bir kez simit atamadım martıya.
İzmarit misali ezdi fakirlik

Boştu işkembemiz, boştu içimiz
Bundandır döküldü tel tel saçımız.
Örümcek bağladı artık kığımız.
Giriş-çıkışları büzdü fakirlik

Fakirlikten olacaktı bitimim
Bu fani dünyada, böyle yitimim.
Gördü ki öksüzüm hem de yetimim.
Bana uçkurunu çözdü fakirlik.

Çeyrek altın takamadık geline.
Bir lirayı deldik, verdik eline
Vallah düřtük el alemin diline
Destanını böyle düzdü fakirlik.